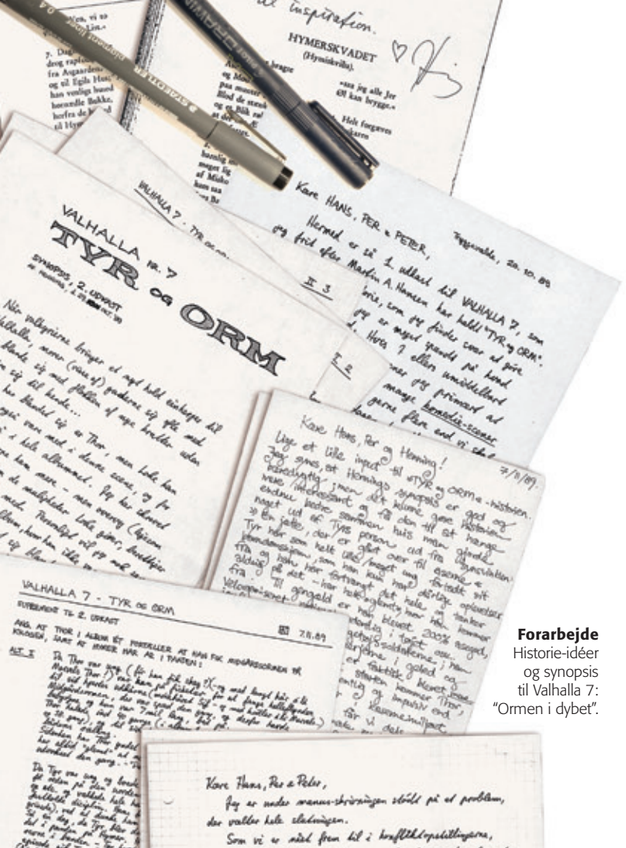

Forarbejde
Historie-idéer og synopsis til Valhalla 7: "Ormen i dybet".

Asernes prøvelser

En historie bliver til

Hvorfor fiskede Thor efter Midgårdsormen? Hvad fik ham egentlig til at prøve kræfter med et uhyre, der nåede hele vejen rundt om jorden? Den slags spørgsmål satte altid vores fantasi i gang og var i reglen kimen til enhver ny Valhalla-historie. Men før vi nåede frem til et svar, måtte vi selv igennem mange prøvelser.

Historierne til Valhalla-serien er alle blevet til i et samarbejde eller rettere en kæde af flere samarbejder – først mellem alle ophavsmænd, så mellem forfatterne indbyrdes, så mellem forfatter og tegner og til sidst mellem tegner og farvelægger. Processen har været forskellig næsten hver gang, efterhånden som både serien og vi ophavsmænd udviklede os. I hovedtræk er det dog foregået nogenlunde på denne måde:

Vi begyndte med at vælge en eller flere myter, som vi ville fortælle. Forskellige indfaldsvinkler til vores version af historien blev grundigt diskuteret, og nye idéer kom på bordet undervejs. Derefter blev der skrevet en synopsis, hvor idéerne blev samlet og historiens handling fastlagt. I nogle tilfælde blev der skrevet og forkastet flere synopser, før vi var tilfredse. Ofte blev der samtidig lavet research og udarbejdet skitser til nye personer, dyr, genstande og vigtige steder i historien. Og igen blev alt grundigt diskuteret, lavet om og rettet til.

Så kom turen til det egentlige manuskript, hvor historien blev disponeret groft ud på de 46 sider, vi havde til rådighed i et normalt tegneserialbum (og som regel opdagede vi, at der ikke var plads til alle vore idéer).

Manuskript
Nogle forskellige udgaver af manuskriptet til Valhalla 7. Vi sendte som regel manuskripterne frem og tilbage imellem os og blev ved med at justere på historien til det sidste, så det er de færresteValhalla-manuskripter, der ikke er skrevet igennem mindst 6-7 gange.

Scenerier blev beskrevet, og teksten til taleboblerne blev forfattet, diskuteret og rettet til. Til de første par historier kom manuskriptet i små portioner, efter at arbejdet med tegningerne var gået i gang, men efterhånden gjorde vi manuskriptet helt færdigt, før vi fortsatte med næste trin: Det skrevne manuskript blev bearbejdet med nye ændringer, tilføjelser og udeladelser i et "billedmanuskript", som er hele historien fordelt på sider, billeder og talebobler. De første billedmanuskripter var primitive skitser med små tændstikmænd, men efterhånden kom skitserne tættere og tættere på de færdige sider. Skitserne var nemme at klippe, klistre og tegne om, så på dette stade kunne historien diskuteres og finpudses en sidste gang, før det egentlige tegnearbejde begyndte.

Siderne og billederne blev nu tegnet i detaljer og rentegnet med tusch, og teksten i taleboblerne blev håndtegnet. På fotokopier blev der udarbejdet detaljerede anvisninger og skitser til farverne, da de også er en vigtig del af fortællingen. Farvelægningen blev efterfølgende grundigt diskuteret og rettet til.

Når vi omsider var tilfredse, blev de færdige sider afleveret til forlaget. Ophavsmændenes arbejde var overstået, og forlagets medarbejdere tog sig derefter af kontakten med trykkeriet og udgivelsen af albummet. Som regel var vi dog også involveret i denne del af processen for at sikre en så flot reproduktion og lancering af tegneserien som muligt.

Billedmanuskript
Hele historien blev altid færdiggjort som billedmanuskript, før arbejdet på de 'rigtige' tegninger til albummet påbegyndtes. På den måde kunne vi sikre os, at rytmen i fortællingen holdt hele vejen igennem, at de store billeder var placeret de rigtige steder, at sideskiftene fungerede, at action-scener vekslede med stille passager osv. ... Der er ikke noget værre end at have brugt det meste af et år på at lave udførlige, detaljerede rentegninger i stort format til det meste af historien – for så at opdage, at man kun har to sider tilbage til at afvikle hele klimakset!